

"סוד החשמל"

מתקריבים לפני תשע"ה הק"ץ הלהר והדכ"א.
האם אתה מוכן?

קץ הגאולה האחרון [בעתה] לפי רבי שמעון בר יוחאי בספר הזהר הקדוש שנת תשע"ב

שתהיה ימות המשיח, ונתת"ר מרמז על שנת תת"ר, בתחלת האלף השביעי שתהיה הזמן של לעתיד לבא. וכן שמעתי מאחי הרה"ג ר' משה שליט"א שתשע"ב ר"ת תהא שנת עת בעתה. וכן שמעתי מהרה"ג ר' שלמה ברייער שליט"א שהכתוב "בשנת היובל הזאת תשבו איש אל אחזתו" ס"ת בגימטריא תשע"ב.

וכן מובא בלקוטי תורה להאר"ל (מקץ) "ויהי מקץ שנתים ימים" וכו', גימטריא תשל"ו, והוא נקרא קץ הימין למעלה. והרב גלזרסון מבאר שאם ל"ו שנה נמשכת התגלות קץ הימין למעלה, צריך עוד ל"ו שנה להתגלות קץ הימין למטה. ושוב נקבל את תשע"ב.

קץ הזהר דבעתה

הזהר מדבר על קץ דבעתה, שמש"ח ח"ב לבא מצד שהגיע הזמן, והקץ הוא תהליך של מאה שנה כפי שמבאר. [לשון הזהר פרשת ויגרא דף קיט ע"א. ההערות על פי מפרשי הזהר והקדמות ספרי י"ם החכמה מהגר"מ מורגנשטרן שליט"א עם קצת תוספת.]

רבי שמעון פתח ואמר, "זוכרתי את בריתי יעקוב", מלא בוא"ו אמאי, אלא בתרין סטרין איהו נזא דחכמתא, חדא דאיהו נזא דנזא דחכמתא, אתר דשרי בה יעקב, אבל האי קרא על גלותא דישראל אתמר, דכד אנון גו גלותא, ההוא זמנא דיתפקדון בית יעקב יתפקדון ברזא דנא"ו, ואיהו באלף שתיאתא. ופקידה ברזא דנא"ו, שית רגעי ופלג עדו, ובזמנא דשתין שנין לעבורא דדשא באלף שתיאתא, יקים אלה שמיא פקידו לברתה דיעקב. [הזהר מדבר על תהליך של גאולה בעתה שנמשך מאה שנה, כאשר ששים השנים הראשונות נקראות עבורא דדשא שהיא דלת המסתובבת על צירה בסוד משיח בן יוסף שפותח את השפע וסוגר. לפי הקדמות ספרי י"ם החכמה, התחילו מאה השנים בשנת ת"ש שאז התחילו מאה שנים חדשות מבריתא העולם, ופרצה השואה שבה סימו את ברור הניצוצות מכל המקומות בהם עם ישראל חנה ברב שנות גלותם, כפי שרואים שברב המקומות כמעט לא נשארו יהודים. וכן

שהיא הגדרת הפסוקים והזהר והרמב"ן לגאולה כפי שמאריך שם שזה זמן מנחה גדולה, וזמן להכניע את הערב רב. ואת הערביים. וכן כתוב "ערב וידעתם כי ה' הוציא אתכם מארץ מצרים". וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יעקב ויטריאל שליט"א שהכתוב (זכריה יד, ז) "והיה לעת ערב יהיה אור". בגימטריא תשע"ב.

מובא בפרוש הגר"א לתקוני זהר (תיקון כא) כל המבול והמעשה דשליחות יונה מתפרש הכל על הגלות והגאולה. וגם כאן מרמז בכתוב (בראשית ח, י) "ויחל עוד שבעת ימים אחרים וגו', [אותיות תשע"ב]. ותבא אליו היונה לעת ערב [בגימטריא תשע"ב] והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלוי המים מעל הארץ".

וכן מובא בספר 'מחמדי ארץ' מהרה"ג ר' חיים עדני שליט"א כתב המלבים על הפסוק (מיכה ז, טו) "ארצנו נפלאות היינו לעתיד לבא. ובתרגום יונתן בן עוזיאל תרגם 'אחזינון פרישן' שהוא בגימטריא תשע"ב. ובדרך רמז תהא שנת חסד בגימטריא ע"ב. וכן ע"ב נרמז בכתוב (ישעי' ס, כב) "בעתה אחישנה".

וכן תשע"ב מרמזת בכל מקום שכתוב "וביום השביעי שבת" בדלוג הפוך של שתי אותיות. כמו כן שמעתי בשם הרה"ג ר' זילברמן זצ"ל מהרבע היהודי שיש להם מסורת מהגר"א על שנת תשע"ב כשנת קץ, היוצאת מפסוקי שירת האזינו. וכן ה' אלפים תשע"ב בגימטריא ביאת המשיח. וכן ה' אלפים תשע"א ר"ת של כל מקום שכתוב "תעוררו את האהבה עד שתחפץ", דשנה זו היא זמן לעורר את האהבה. וכן מובא בשם הרה"ג ר' מתתיהו גלזרסון שליט"א שהכתוב (ירמי' ל, ז) "ועת צרה היא ליעקב וממנה ישוע". בגימטריא תשע"א, ועה"כ תשע"ב. וכן שמעתי שיש רמז בגמרא (שבת קיג:) שדורשת את הפסוק שנאמר על רות שממנה יוצא מלך המשיח (רות ב, יד) "ותאכל" בעולם הזה, "ותשבע" לימות המשיח, "ותת"ר לעתיד לבא. "ותאכל" בגימטריא תאנה, המרמזת על עץ הדעת שאותו אוכלים בעולם הזה, עד שיתקן בימות המשיח. "ותשבע" מרמז על שנת תשע"ב

מצינו בזהר (ואתחנן ער) "אוי לנו כי פנה היום פי ינטו צללי ערב", יום וצל הוא סוף גלותא, ושיעורא דהאי צל שית קמצינ ופלגא. וכעין זה מצינו גם בזהר (ויקרא טו) ודא בגלותא בתראה הוא כהאי ארז דאתעכב לסלקאה, ומשעתא דסליק עד דקאים בקיומיה הוא יומא ושירותא דיומא אחרינא עד דעביד צל בנהורא דיממא. ומפרש הגר"א שם ורוצה לומר אלף שנה של הגלות, ועוד חצי היום עד חצי שעה אחר חצות, שאז מתחיל היום להעריב. וכן מפרש המתוק מדבש שית קמצינ ופלגא פרושו שש שעות וחצי ביום השישי, שאז נכר כי נטה הצל למערב. ואם נחלק את האלף השישי 24 שעות, ונכפיל ב8 וחצי, נקבל את סוף תמוז תשע"א. שעל זה אומר הזהר בשני מקומות סוף גלותא.

וכן מצינו בזהר (תיקונים סז) תיקוני זוהר חדש (קטו) שהקץ האחרון גבוא דרך שם ע"ב, הנרמז במאמר חז"ל על הכתוב (ישעי' סג, ד) "כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה". ללבי גליתי לאברי לא גליתי. ומבאר הזהר שם "ללבי" בגימטריא ע"ב. ובגימטריא "ויכלו". לרמז על הקץ שיבא משם ע"ב. וכן מצינו בזהר (פנחס ריט:) שהכתוב "מלחמה לה' בעמלק", ר"ת בגימטריא ע"ב. (עיי' בבראשית רבה יד מט).

וכן מצינו בזהר בשני מקומות (אחרי סח. פנחס רמט. ובפירוש הגר"א שם ועל הזהר פקודי רנה:) שיש שבעים שנים של חבלי משיח, בסוד שבעים קולות של יולדת. ואחר כך יש ב' שנים בסוד הלדה עצמה כנגד ב' דלתות של היולדת. והגר"א (על הזהר פנחס ריט:) מחבר את דברי הזהר בכל המקומות עם הזהר של תהליך מאה שנה שנביא לקמן, שכלם מכונים לשנת תשע"ב. ולפי זה יוצא שהשנים תשע"א תשע"ב הן בסוד לידת משיח, וסוף תשע"ב תהיה ביאת המשיח.

וכן מובא בסוף הספר 'ואשר תבאנה יגידו' מאמר מהרה"ג ר' צבי קושלבסקי שליט"א על קץ הזהר של שנת תשע"ב. ומבאר שם באריכות שלאחר ערב שנים מהבקר של היום השישי, [שמתחיל בשנת 5500] אנחנו נכנסים להגדרת ערב של ערב שבת.

יהדות המזרח יצאה מהארצות בהם חנו היהודים ברב שנות גלותם. כל זה שיך לתקופת משיח בן יוסף שתפקידו לסיים את הברורים בכל המקומות. ובמקביל התחילה בתחלת המאה תנופה גדולה בבניית ארץ ישראל בין על ידי יהודים, ובין על ידי ערבים שבונים פניכול לעצמם, וברור לכל שכל זה מיעד עבור בני ישראל שישובו לארצם בקרוב. כל זה שיך לתקופת משיח בן יוסף שתפקידו להכין את הפלים הגשמיים לקבל את אורות הגאולה. והכנה לגאולה אינה אתחלתא דגאולה כפי שטענו אחרים, כמו שצחצוח המנועלים לשבת אינו אתחלתא דשבת, ואין כאן המקום להאריך. [אין כאן פונה להנסי לענין זהותו של משיח בן יוסף שהוא אחד מצדיקי הדור או כמה מהם, שדואגים לפעל ברוחניות ובגשמיית את כל הענינים שהזכרנו ועוד רבות שלא הזכרנו.]

ומההוא זמנא עד דיהא לה זכירה שית שנין ופלגא, ומההוא זמנא שית שנין ופלגא אחרנין, ויזדונון בלהון עממיא על ברתיה דיעקב לאדחיא לה מעלמא, ועל ההוא זמנא פתיב "ועת צרה היא ליעקב וממנה וישע". [כאן מדבר הזהר על שתי תקופות נוספות של שש וחצי שנים כל אחת, שלפי ים החכמה התכלית של תקופות אלו היא לחבר משיח בן יוסף ומשיח בן דוד, בהתפשטות למוד פנימיות התורה, ורבי לומדי התורה בכל אתר ואתר בסוד צמח דוד. כמו כן מצאן הזהר שסמוך לגמר השבעים ושתים יתעוררו אמות העולם נגד ירושלים ותהיה "ועת צרה היא ליעקב וממנה וישע", מה שלצערנו כבר רואים בימינו שארה"ב יוצאת נגד ירושלים.]

בשבעין ותלת, כל מלכי עלמא יתפנשונו לגו קרתא רבתא דרומי, וקדשא ברין הוא יתער עליהו אשא וברדא ואבני אלגביש ויתאבדון מעלמא. [כאן מדבר הזהר על עשרים ושבע השנים עד סוף המאה, שבשנת השבעים ושלש תתחיל אמות העולם אבני אלגביש, ותתחיל תקופה של משיח בן דוד שיתעורר להלחם מלחמות ה', ומלחמות אלו תמשכנה עשרים ושבע שנים עד סוף המאה, ואז יהיה היחוד השלם וקבוץ גליות השלם. וכן גוג ומגוג עם המילים והכולל בגימטריא ע"ג. וכן המספר ג']

בולט בגוג ומגוג. וכן הפתוב "והיתה גאלתו עד תם שנת" ר"ת תשע"ג. וכן מובא בפרוש הרמב"ן על שיר השירים (שה"ש ח, ב הובא בכתיב רמב"ן ח"ב הוצאת מוסד הרב קוק) "האלף לך שלמה" רמז בכאן על ימות המשיח שיהא אלף שנים, הוא האלף הששי משנות עולם, "ומאתים" מן האלף הזה לנוטרים את פרו" לשומרי שכר התורה והמצוה, רצה לומר שיהיה תחית המתים באלף הששי קודם מאתיים שנה, ותגלה הגאולה והישועה. רואים שהרמב"ן למד מהפסוק "ומאתים לנוטרים את פרו" שלפחות מאתיים שנה בתוך האלף הששי תהיה תקופת שכר שתבא לאחר סיום תהליכי הגאולה. ואם תקופת גאולה בעתה היא 100 שנה כפי שהבאנו מהזהר הרי היא התחילה בשנת ת"ש.

וכן מובא בשם ראש ישיבת מיר הגרא"י פינקל זצ"ל, הובא בהקדמת הספר 'תמר דבורה' שנדפס בשנחאי בשנת תש"ה, שבשנת ת"ש לשפרכה השואה התחילה תקופת גאולה בעתה. כעין זה מובא בשם האדמו"ר מקלויזנבורג זצ"ל (גליון 'בצילא דמהמנותא' צאנו אמור תש"ע) שבשואה התחיל זמן דבעתה, וכן מובא שם בשם ספר 'תולדות יעקב יוסף' פרשת כי תשא ששנת תש"א היא שנת קץ. וכן מובא שם בשם האדמו"ר מתולדות אהרן זצ"ל שאחרי השואה אינו עולה בשם זמן, רק דחיה לתקן כמה ענינים, כמו שבעת ימים של מתושלח קודם המבול.

וכן מובא בספר 'לקט רשימות' מהמשגיח דליקוואד ר' נתן וואכטפויגל זצ"ל (עניני בית המקדש) בשם הרה"ג ר' אהרן קוטלר זצ"ל שבשעת מלחמת העולם הראשונה היו כמה ששאלו את החפץ חיים' אם זו מלחמת גוג ומגוג, וענה לכלם שאחרי מלחמה זו יהיה הפסק, אחר כך שוב תהיה מלחמה, ושוב יהיה הפסק, ואחר כך שוב תהיה מלחמה, ועם מלחמה זו יבא משיח. (דברים אלו מובאים גם בספר 'לב אליהו' סוף ח"א מהגרא"א לאפיאן זצ"ל בשם הגרא"א וסרמן ה"ד ששמע מה'חפץ חיים', ושם כתוב שה'חפץ חיים' אמר שמלחמת גוג ומגוג עצמה תחלק לג' מלחמות. וכפי שידוע שהגרמנים רצו לעלות לירושלים. ועיין במלבי"ם דניאל ז' שמבאר את קץ דניאל על שנת תרע"ג שהיתה ערב מלחמת העולם הראשונה.) וכן מובא בספר 'לקט רשימות' שם שיש לו קבלה איש מפי איש מרבי יהושע לייב דיסקין זצ"ל שבמלחמה האחרונה קודם

ביאת המשיח ינצלו כל היהודים החרדים לדבר ה' שמבדלים מן העמים.

וזו לשון ה'לשם' (הקדמות ושערים' דף קו) שעור העטרה על היסוד הוא ידוע לכל טועמי טעם עץ החיים, והרי הוא גם כן משך זמן רב, וכל אותה הזמן הוא הכל הקץ דבעתה, וזהו פשטות הכתוב "אני ה' בעתה אחישנה", הכתוב מבטיח שלא ימשך כל הזמן כלו דבעתה, אלא שיש עת הפדיון, והרי יתקומו שניהם "בעתה אחישנה". וזהו גם כן מה שנאמר "כי בא יבא לא יאחר", שלא יאחר עד סוף כל הזמן דבעתה כלו חס ושלוש, אלא שיהיה אחישנה גם כן. אבל כל זה הוא רק כשיגיע העטרה לשפולו. נראה דה'לשם' מרמז על שפול היום כשהצל נוטה למערב, לאחר שש שעות וחצי, כפי שהבאנו לעיל מהזהר על סוף תמוז תשע"א. וכן קץ דניאל "עדן ועדנין ופלג עדן" מרמז על זמן זה. "עדן" כנגד אלף החמישי. "ועדנין" כנגד שני זמנים באלף השישי, הלילה, ועד חצות. "ופלג עדן" כנגד החצי שעה שאחר חצות. (עיין בספר 'יושר לבב' מבעל המשנת חסידים, ובפתיחה לספר 'דרכי נועם' שפרסמו קץ על שנת תקמ"א, כי חילקו את האלף השישי ל24 שעות במקום 24 שעות, ולפי זה יוצא זמן מנחה גדולה שהצל נוטה למערב בתקמ"א, ועיין בשו"ת חת"ס ח"ו סא. ובאו"ח ויקרא ו' ב' שצריך לחלק את האלף ל24.)

עין בגירסת הגרא"א על המכילתא (שמות יז, כ), ובמדרש תלפיות ערך גוג, שמלחמת גוג ומגוג תחל ג' שעות קודם הנץ החמה של הושענא רבא, ותמשך ג' שעות בלבד. ועל זה אנו מתפללים הושענא שלש שעות. ואם נחבר דברים אלה לדברי הזהר שהבאנו יוצא שיום הושענא רבא תשע"ג צפוי להיות יום מלחמת גוג ומגוג.

(וכן הראו לי ספר 'תרבות המאה והיהדות' מפרופסור הארליק והרב גלזרסון, שמביאים תרבויות של גוים מלפני יותר מ2000 שנה שהתייחסו לשנת 2012 למינים כסוף העולם, ובו הם סיימו את הלוח שלהם. וכן מביאים שם שעל פי מדע האסטרונומיה, עומד לחול שנוי גדול בשנת 2012 שלראשונה יקבל כדור הארץ אנרגיה באפן ישיר מקו ההוב, שהוא הקו שנותן את האנרגיה לשמש וכוכבים וכו'. ולא כמו תמיד שכדור הארץ מקבל רק דרך השמש וכוכבים. ומביא שם תגליות מדעיות גדולות נוספות, שמיעדות לשנה הזאת.)

נודה מאד לכל מי שישלח הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים.

נא להפיץ מאמר זה לזיכוי הרבים
לע"נ : נטע מאיר, מלכה דבורה והרב צבי יצחק בני רבי גבריאל הכהן. מרת הינדא לאה בת הר' יצחק אהרון, רבי דוד יואל בני רבי יחזקאל שמואל.

הערה: מאמר זה אין מטרתו להיות ממחשבי קיצין ח"ו, ובפרט שמאמר זה מחשב קץ דבעיתה שמשחייב לבא, והטענה נגד מחשבי קיצין היא נגד מחשבי קיצין דאחישנה, שחוששים שמא לא יבא ותפגם האמונה. כל הטענות האלו לא שייכות כלל לקץ דבעיתה. ועיין במאמר הגאולה לרמב"ן (שער ד' בכתיב רמב"ן הוצאת מוסד הרב קוק) שבאחרית הימים מותר לחשב קיצין, ומתייחס כבר לדורו כזמן אחרית הימים, ומחשב שם קץ. מאמר זה תכליתו לעורר את הקורא שזה הזמן להתחיל לקבוע עיתים לעסוק בפנימיות התורה כל אחד לפי ערכו, ולא לדחות אפילו ביום אחד. אין שום עצה לעבור את התהליכי הגאולה ברחמים ובחסדים רק על ידי לימוד הענינים האלו. כמפורש בדברי הזהר פרשת נשא, ובגין דעתידיו ישראל למטעם מאילנא דחיי ספר הזהר חיי יפקון ביה מגלותא ברחמי. [לא מוזכר בחז"ל שכתוב שאם כל עם ישראל עושים תשובה, הגאולה תבא ברחמים, מוזכר שתשובה מביאה את הגאולה, אבל לא מוזכר אם בדין או ברחמים. מאידך לגבי העצה של לימוד פנימיות התורה מוזכר שזה מביא את הגאולה ברחמים.] כמו כן מי שיכנס לפנימיות לאחר גילוי המשיח בימים שנאמר עליהם "אין לי בהם חפץ", אינו דומה כלל למי שנכנס ללימוד הפנימיות בזמן הגלות. וגם אם אינך מאמין יותר לקיצין, ואתה חושב אולי יש פירושים אחרים בשבעת המקומות שהבאנו מהזהר, מותר לך לחשוש מצד הספק אולי זה אמת, והרי מלחמת גוג ומגוג היא פיקוח נפש של כלל ישראל, [עיין בתיקוני זהר מח: שבגוג ומגוג היס הגדול יקבל צבע אדום מרוב דם שישפך. ועיין בפסוקים בזכריה יג, ח, ששני שלש העולם לא ישרוד את המלחמה] וגם על ספק פיקוח נפש מחללין את השבת, וביכולתך להציל רבים מישראל על ידי קיום דברי חז"ל ללמוד ענינים של פנימיות התורה, ובפרט ללמוד בספר הזהר הקדוש. בס"ד הופיעה ויצאה לאור המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' לחבר בין תורת הנגלה לתורת הנסתר [5 כרכים] המחיר במבצע עד גמר המלאי 80 שקל בלבד לסט. ניתן להשיג בטל: 0573109982. או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il